

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 12. S. Amphilochus Episcopus Iconiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

ciæ ornamentum, & novæ Civitati non
abſimile. Ibi peregrini excipiebantur,
& omnis generis alii, quibus Chriſtianæ
charitatis auxilium erat neceſſarium,
præſertim leproſi, qui, antea per urbem
diſperſi, omnibus horrorem, & nauſeam
creabant. In illo vaſto hoſpicio, omni-
bus miniſtris, qui pauperibus ſerviebant,
ſuæ erant habitationes, nempe Medicis,
famulis, bajulis, opificibus, & quibuſcun-
que hujus communitatis artificibus offi-
cinæ. Ex fundis, quos Imperator Con-
ſtans Eccleſiæ Cæſarienſi donaverat, ſum-
ptus ſuppeditabantur ad hoc hoſpicio
ſuſtentandum, quod longo tempore ſub
nomine Baſiliadis fuit celeberrimum.
Sæpe illuc ſe conferebat S. Baſilius, ut
pauperes doceret, & conſolaretur; nec
etiam leproſos contrectare gravabatur,
ut ſuis exemplum daret. Eccleſiam quo-
que ſpecioſiſſimam extruxit, habitaculis
circumdatam, nempe domum altiorem,
& ſeparatam Epifcopo, & inferiorem Dei
ſervis, id eſt Clericis.

§. XII.

S. Amphiloſchus Epifcopus Iconienſis.

Circa illud tempus, quo Evagrius An-
tiochiam rediit, Eccleſia Iconienſi
per obitum Epifcopi Fauſtini vacante, vo-
catus eſt S. Baſilius, ut illam Eccleſiam
inviferet, & Epifcopum ſufficeret; ſed

E e 4 hæſit

Sæculum IV.
A. C. 374.Gregor.
Naz. or. 16.
or. 20. p. 359.
360.Soz. VI. c.
34. Greg.
Nyſſ. in Baſ.
p. 925. Ep.
372.

Sæculum IV. hæsit dubius, an ordinationibus extra
 A. C. 374. suam Provinciam se immiscere vellet;

nam urbs Iconium in Pisidia sita erat,
 antiquitus dicta urbs secunda, & tunc
 nius partis, quæ jam Provinciam cense-
 batur, nomine secundæ Pisidiæ, alias Ly-

Theod. IV.
hist. c. 2.

caonia, Metropolis. Huic Ecclesiæ da-
 tus est Episcopus Amphilochnus S. Basilii
 & S. Gregorii Nazianzeni amicus, sed æ-
 tate multo junior. Is quoque ex Cap-

Hier. ep. 84.
ad Mag.

Greg. Naz.
ep. 140. ed.

Them. 159.
160. id. ep.

106. ad Cæs.
110. ad Soph.

Basil. ep. 393.

padocia familia nobili ortus, Eloquentiæ
 studuerat, causas in judicio dixerat, &
 judicaverat, & quamvis esset juvenis, in-
 gens tamen de ejus probitate erat opinio.
 Deinde in solitudinem secessit, in qua-
 dam regione Cappadociæ, quæ *Oxiastis*
 dicebatur; commercium ei erat cum

S. Gregorio Nazianzeno, at apud S. Basi-
 lium commorari non audebat, ne se in
 Ecclesiastici Ministerii partem traheret,
 qua ordinatione se indignissimum arbi-
 trabatur. Tandem Dei Providentia in
 mediam Pisidiam delatus est, ubi invi-
 tus Episcopus Iconii eligitur. Ipse Pa-
 rens ejus id magnopere dolebat, quod

Greg. ep. 161.
ep. 393. ad
Amphil.

fibi senectutis suæ fulcrum eriperetur,
 cujus mali culpam in S. Gregorium Na-
 zianzenum conjiciebat. S. Basilius ad S.
 Amphilochnum scripsit super ejus ordina-
 tione, ut eum consolaretur, & animum
 adderet; hortabatur, ut hæreticis resis-
 teret, malas consuetudines, quæ irrepse-
 rant,

p. 1178.

rant, aboleret, & ne se ab aliis duci si-
neret, cum ipse Pastoris officio fungere-
tur, cuius esset alios ducere, & pascere.

Cæterum propter infirmitates suas S. Ba-
silius ad eum invisere non valens, ut ad
se veniret, invitavit.

Venit S. Amphilo-
chus, & pro more
tunc vigente, si quis alienus Episcopus in
alterius Ecclesiam venisset, coram popu-
lo Cæsariensi dixit, cuius oratio populum
magis, quam cuiuscunque antea auditi,
cepit. Ex eo tempore frequentissimas
sibi litteras scribebant, cum S. Amphilo-
chus S. Basilium tanquam Magistrum ve-
neraretur, sæpe super diversis Doctrinæ,
& Disciplinæ quæstionibus eum consule-
bat, S. Basilius ejusmodi quæstionibus

valde delectabatur, utque eum instrue-
ret, exactissime ad singula respondebat,

modestissime tamen, quasi & ipse per has
quæstiones discendi occasionem nancisce-
retur. Magnam habemus Epistolam, qua

plures quæstiones resolvuntur; prima
super illis Evangelii verbis, quibus Ano-
mei abutebantur; *Nemo scit diem, & ho-*
ram finis Mundi, nisi solus Pater. S. Ba-

silius ostendit, aliunde ex Sacra Scriptu-
ra constare, Filium Dei hanc diem nosse;
quod dicatur solus Pater illam cognosce-
re, id dici respectu Angelorum; quod au-
tem dicatur ipsum Filium illam nescire,
solum significari, quod non aliter nisi per

E e s Patrem

Sæculum IV.
A. C. 374.

Ep. 394.

Ep. can. 1.
Præf.

Ep. 391.

Matt. 24. 36.
Marc. 13. 32.

Sæculum IV. Patrem sciat. Tres aliæ supersunt Epistolæ S. Basilii ad Amphilocho de quaestionibus puræ Theologiæ speculativa tractantes, quibus Aetii Sophismatis respondetur, de natura intellectus humani, de distinctione inter fidem, & cognitiones naturales, de modo, quo Deum cognoscimus, de Dei essentia, & attributis

§. XIII.

S. Basilii Liber de Spiritu Sancto.

C. I. p. 114. Sanctus Basilius librum quoque de Spiritu S. a S. Amphilocho rogatus, scripsit. Scribendi occasio hæc fuit. S. Basilius cum populo orans, & Gloriam Dei reddens, modo dicebat: Gloria Patri cum Filio, & cum Spiritu Sancto, modo: Gloria Patri, per Filium, in Spiritu Sancto. Hæc variatio quosdam ex adstantibus offendit, dicebantque, quod novas voces adhiberet, & sibi ipsis contrarias; S. Amphilocho hujus rei explicationem petiit; in hoc ergo libro S. Basilius dicit, quod Aetius probare intenderet inæqualitatem Personarum divinarum ex illo S. Pauli textu: *Est Deus Pater, ex quo sunt omnia, & Dominus Jesus Christus, per quem sunt omnia, & Spiritus S. in quo sunt omnia*; Atque Aetium erroris damnandum particulas ex quo, per quem, & in quo juxta Philosophorum distinctiones explicat; contra S. Basilius asserit, Philo-

Cap. 2.

1. Cor. 8. 6.

Rom. 9. 36.

c. 34.